

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדָּשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

תְּקוּנֵי הַזֵּהָר

מִבְּאֵר בִּלְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יִרְוַץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של ל' חלקים

כרך כ"ז - חלק א'

קונטרס 781

מופץ ללא מטרות רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעייה"ק בית שמש תובב"א

והמשכילים יזהרו פאזוד זר הרקיע

גדולי ישראל והזוהר

בו נלקט מדעתם והשקפתם של גדולי ישראל
על לימוד הזוהר הקדוש והתיקונים וחכמת האמת

בווהר דא יפקון מן גלותא ברחמי

ע"ר וקדיש מן שמיא נ'חית - כ"י ל'א תש-כ"ח מפ"י זרע'ז

שבט שנת תש"ע לפ"ק - עה"ק בית שמש תובב"א

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמות כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקושתו) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו [וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארך ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

גדולי ישראל מכל העדות בכל קהילות ישראל

עוררו על לימוד הזוהר

מהמנהיג הראשון שהנהיג את עם ישראל משה רבינו רעיא מהימנא, ואח"כ בדורות הבאים אליהו הנביא זכור לטוב, ובודאי התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זצ"ל מחבר ספר הזוהר. בכל הדורות החשיבו ועוררו על לימוד הזוהר: ראשונים, אחרונים, גדולי החסידות, גדולי ליטא, גדולי הספרדים ועד גדולי זמנינו. (לפניכם רשימה לפי סדר הא"ב)

[דברי כל אחד מן הרשימה והורבה יותר תוכלו למצוא בספר "אור הזוהר"]

ראשונים

רבינו אהרן הלוי זצ"ל (בעל ספר החנוך)

רבינו בחיי זצ"ל

רבי יהודה החסיד זצ"ל (בעל ספר חסידים)

רבי יוסף בן אברהם גיקטילה זצ"ל (בעל שערי אורה)

רבי משה בן נחמן זצ"ל (הרמב"ן)

רבי שלמה בן אברהם אדרת זצ"ל (הרשב"א)

אחרונים

רבי דוד בן שלמה אבן זמרא זצ"ל (הרדב"ן)

רבי אברהם בן מרדכי אולאי זצ"ל (בעל אור החמה)

גדולי החסידות

רבי אברהם ווינברג זצ"ל (בעל יסוד העבודה מסלונים)

רבי אברהם טכארק זצ"ל

רבי אברהם יהושע העשיל מאפטא זצ"ל (בעל אוהב

ישראל)

רבי אברהם יעקב פרידמן מסאדיגורא זצ"ל

רבי אברהם שמחה הורביץ מבארניב זצ"ל

רבי אהרן מקרלין זצ"ל

רבי אורי מסטרעליסק זצ"ל

רבי אליעזר צבי מקאמרנא זצ"ל

רבי אלימלך מליזנסק זצ"ל (בעל נועם אלמלך)

רבי אשר מסטולין זצ"ל

רבי בנימין זאב מסלאניס זצ"ל

רבי יוסף מנעמירוב זצ"ל (בספר וכוחא רבה)

רבי גרשון העניך ליינער מראדזין זצ"ל (בעל הור

הרקיע)

רבי הלל ליכטנשטיין מקאלאמאיי זצ"ל

רבי הלל מפארטש זצ"ל

רבי זאב וואלף זצ"ל (בעל אור המאיר מויטאמיר)

רבי חיים אלעזר שפירא ממונקאטש זצ"ל (בעל

מנחת אלעזר)

רבי חיים האלברשטאם מצאנז זצ"ל (בעל דברי חיים)

רבי חיים הכהן זצ"ל

רבי חיים מטשערנאוויץ זצ"ל (באר מים חיים)

רבי חיים צבי עהרנרייך (בעל קצה המטה) זצ"ל

רבי חנוך העניך מאלכסנדר זצ"ל

רבי חנוך העניך זצ"ל (בעל הלב שמח מאלעסק)

רבי אליהו דו-ווידאש זצ"ל (בעל ראשית חכמה)

רבי אלעזר אזכרי זצ"ל (בעל החרדים)

גורי הארז"ל

רבי חיים ויטאל זצ"ל

רבי יהונתן אייבשיץ זצ"ל (בעל יערות דבש)

רבי יוסף קארו זצ"ל (בעל השולחן ערוך)

רבי יעקב קאפיל זצ"ל

רבי יעקב צמח זצ"ל

רבי יצחק דלמאש זצ"ל

רבי יצחק לוריא הארי ז"ל

רבי ישעיה בן אברהם הלוי הורוביץ זצ"ל (בעל

הש"ל הקדוש)

רבי מאיר פאפריש זצ"ל

רבי משה קורדוביץ זצ"ל (הרמ"ק)

רבי משה זכותא זצ"ל (הרמ"ז)

רבי משה חיים לוצאטו זצ"ל (הרמח"ל)

רבי משה בן יוסף טראני זצ"ל (המב"ט)

רבי נתן שפירא זצ"ל (בעל מגלה עמקות)

רבי שבתי מראשקוב זצ"ל

הבית דין מאמסטרום

רבי מסאטאנאב זצ"ל

רבי משה חיים אפרים מסדילקוב זצ"ל (בעל דגל

מנחה אפרים)

רבי משה גרינוואלד מחוסט זצ"ל (בעל עיונות הבשם)

רבי משה טייטלבוים זצ"ל (מאיחל בעל ישמח משה)

רבי משולם פייבוש מזבאריץ זצ"ל (בעל ישר דברי אמת)

רבי נחמן מברסלב זצ"ל

רבי נחמן מטולטשין זצ"ל

רבי נתן מברסלב זצ"ל

רבי נפתח מקאריץ זצ"ל

רבי צבי אלימלך שפירא מדינוב זצ"ל (בעל בני יששכר)

רבי צבי הירש איכנשטיין מזידיטשוב זצ"ל (בעל

עשרת צבי)

רבי צבי הירש האראוויץ מבאקעוויץ זצ"ל

רבי צבי הירש מנדבורנה זצ"ל (בעל צמח ה' לצבי)

רבי צבי הירש שפירא זצ"ל (בעל דרכי תשובה

ממונקאטש)

רבי צדוק הכהן מלובלין זצ"ל

רבי קלונימוס קלמן זצ"ל (בעל המאור ושמש)

רבי שבתי בן יעקב יצחק ליפשיץ זצ"ל (בעל סגלת

ישראל)

רבי שלמה ברוך מבדופסט זצ"ל

רבי שלמה שלמיל זצ"ל

רבי שמואל העליר זצ"ל (גאב"ד צפת)

רבי שמחה בונם מפשיסחא זצ"ל

רבי שניאור זלמן מלאדי זצ"ל (אדמו"ר חוקן בעל התניא)

רבי יהודה אריה לייב אלטר זצ"ל (בעל השפת אמת מגיד)

רבי יחיאל מיכל מזלוטשוב זצ"ל

רבי יעקב יוסף מפולנאה זצ"ל (בעל תולדות יעקב יוסף)

רבי ישראל זצ"ל (בעל שם טוב)

רבי ישראל המגיד מקאוניץ זצ"ל (בעל עבודת ישראל)

רבי ישראל שפירא מבלאזוב זצ"ל

רבי יעקב יוסף מסקווירא זצ"ל

רבי יעקב קטינא זצ"ל (בעל רחמי האב)

רבי יצחק אייזיק יהודה יחיאל ספרין מקורנא זצ"ל

רבי יצחק אייזיק מהומיל זצ"ל

רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב זצ"ל

רבי יצחק בן רבי נתן מברסלב זצ"ל

רבי יצחק מסקווירא זצ"ל

רבי ירחמיאל ישראל יצחק דנציגר זצ"ל (בעל ישמח

ישראל מאלכסנדר)

רבי ישראל מטשורטקוב זצ"ל

רבי ישראל פרידמן מרוזין זצ"ל

רבי ישראל דוב מוילעדניק זצ"ל (שארית ישראל)

רבי מאיר בן רבי אהרן שורץ מפדיהייץ זצ"ל

רבי מנחם מענדל מרימאנאו זצ"ל (בעל מנחם ציון)

רבי מרדכי מטשערנאביל זצ"ל

רבי מנחם נחום מטשורוביל זצ"ל (בעל מאור עינים)

רבי מנחם מנדל מורגנשטרן מקוצק זצ"ל

רבי מנחם מנדל שניאורסן זצ"ל (בעל הצמח צדק

מליבאוויטש)

רבי מנחם מנדל שניאורסן זצ"ל (אדמו"ר האחרון

מליבאוויטש)

מַעֲרַב, שְׂרֻטוּטִין זַעִירִין דְּקָרִיצִין דְּעִינָא מִסְטָרָא דְאֵת י', שְׂרֻטוּטִין בְּאוּרְכָא
בְּפוּתִיא בְּגִבְהָא מִסְטָרָא דְתַלַּת אַתּוּן דְּאִינוּן הו"ה, פְּלֵהוּן אִשְׁתַּמוּדְעִין
בְּשַׁעוֹר קוּמָה דְּבַר נֶשׁ, בְּאוּרְכָא מִסְטָרָא דְאָרְיָה קוּמָה, דְּאִינוּן אֲנָשֵׁי חֵל,ל
בְּפוּתִיא קָצֵר קוּמָה וּרְחֵבָא דְקוּמָה, וְאִינוּן יְרָאֵי אֱלֹהִים, בְּגִבְהָא גְבֵה
קוּמָה וְאִינוּן אֲנָשֵׁי אַמְת, זַעִירִין בְּעַגּוּלָא שׁוֹנְאֵי בְּצַע מִסְטָרָא דְאֵת י',
וְדוּד מִסְטָרָא דְאֵת י' אִתְמַר בֵּיה (שמואל א י' יד) וְדוּד הוּא הַקְטָן, וְאַלִין אִינוּן
שׁוֹנְאֵי בְּצַע, שְׂרֻטוּטִין אֵלִין בְּאַרְחַ מִיִּשְׂרָאֵל, כְּשִׂרְטוּטִין דְּגִט פְּטוּרִין דְּצָרִיף
שְׂרֻטוּטִי, אוּ אֵלִין דְּמַחֲיִבָא אוּרִייתָא, וְעַל אֵלִין שְׂרֻטוּטִין אִתְמַר (תהלים כה
כ) כָּל אַרְחוֹת יְהוָה חֶסֶד וְאֱמֶת לְנַצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֲדוּתוֹ.

שְׂרֻטוּטִין בְּאַרְיֵכוּ מִסְטָרָא דְרַבִּי"ע כְּגוֹנוֹנָא דְתַקִּיעָה, וְאַלִין אִינוּן אַרְיֵכִין
דְּקוּמָה מִסְטָרָא דִּמְיִנָא, אַרְיָה אִפִּים, אַרְיֵכִין בְּקֵלָא בְּצִלוֹתִין
בְּאוּרִייתָא, אַרְיֵכִין בְּרוּגְזָא, אַרְיֵכִין בְּשַׁעֲרָא בְּעֵינִין בְּאַנְפִין בְּחוּטְמָא
בְּשַׁפּוּן בְּדִיקְנָא בְּגוּפָא בְּדְרוּעִין בְּרַגְלִין בְּאַצְבָּעִין (דף קכה ע"ב) רְשִׁימוּ דְלֵהוּן
חֲנוּר, וְוִי לֹון לְאַלִין דְּמַכְחִישִׁין דִּיוֹקְנִיהוּן לְעִילָא, פְּאַלוּ מַכְחִישִׁין סְדְרִי
בְּרַאשִׁית, וְכַאלוּ מְמַעֲטִין אֶת הַדְּמוּת, דְּאִיהוּ שִׁיעוֹר קוּמָה דְלְעִילָא, דְּאַלִין
דְּשְׂרֻטוּטִיהוּן אַרְיֵכִין, וְקוּמָה דְלֵהוּן וְאַבְרִים דְלֵהוּן, צְרִיכִין לְמַהוּי מְאַרִי
דְּחֶסֶד, אַרְיֵכִין דְּרוּגְזָא, מְאַרִי דְרַחֲמִינוּ, הֵהוּא דְאִתְמַר בֵּיה (ישעיה מא ח) זֶרַע
אֲבָרָהּם אוֹהֲבִי.

שְׂרֻטוּטִין בְּרַחֲבָא, כְּגוֹנוֹנָא דְשְׂבָרִים, תְּנוּעָה דְלֵהוּן תְּבִי"ר, וְאִינוּן רַחֲבִים
וְקָצֵרִים דְקוּמָה, וְאַנְפִין רַחֲבִין וְקָצֵרִין, וְעֵינֵי רַחֲבִים, וְחוּטְמוֹי
רַחֲבִים, וְשַׁפּוּן רַחֲבִים, אֵלִין אִינוּן יְרָאֵי אֱלֹהִים, מְאַרִי דִירָאָה מִסְטָרָא
דִּיצְחָק, וְוִי לְמָאן דְּאֲכַחִישׁ קוּמְתִיהָ בְּעוּבְדִין בִּישִׁין, דִּירִית נִשְׁמַתָּא בִישָׁא
דְרַכִּיב עַל דִּיוֹקְנִיהָ, דְּאֲכַחִישׁ פְּמִלְיָא לְעִילָא. שְׂרֻטוּטִין גְּבוּהִין, וְאַנְפִין
גְּבֵהִין, וְעֵינֵי גְבֵהִין, וְחוּטְמָא וְשַׁפּוּן גְּבֵהִין, וְגוּפָא גְבוּהָ, אֵלִין אִינוּן
מְאַרִי דְקָשׁוּט זֶרַע אַמְת, מַהֵהוּא דְאִתְמַר בֵּיה (מִיכָה ז ב) תַּתְּן אַמְת לְיַעֲקֹב.
וְאַלִין אִינוּן אֲדנִי, א' אַרְיָה אֲנַפִין וְעִלְיָה שְׂרִיא י', ד' רַחֲבָא דְאַנְפִין
וְעִלְיָה שְׂרִיא ה', נ' גְבוּהָ דְאַנְפִין וְעִלְיָה שְׂרִיא ו', י' רַחֲבָא דְאַנְפִין
וְעִלְיָה שְׂרִיא ה', שְׂרֻטוּטִין זַעִירִין מִסְטָרָא דְתְרוּעָה בְּעַגּוּלָא בְּדִיוֹקְנָא דְאֵת
י', שׁוֹנְאֵי בְּצַע, מִסְטָרָא דְדוּד דְאִתְמַר בֵּיה (שמואל א י' יד) וְדוּד הוּא הַקְטָן,
וְאִינוּן עֵינִין זַעִירִין שְׂפִירִין בְּעַגּוּלָא, אֲנַפִין זַעִירִין בְּעַגּוּלָא שְׂפִירִין,
חֻטְמָא זַעִירָא פּוּמָא זַעִירָא גּוּפָא דִילְיָה זַעִירָא, שְׂפִיר בְּכֵלָא, וְעִלְיָה
שְׂרִיא ה'.

שְׂרֻטוּטִין גְּבֵהִין מִסְטָרָא דְתְרוּעָה, שְׁלִשְׁלָא"ה דְתַקִּיעָה וְשְׂבָרִים, דָּא

סְלִיק קָלָא בְּתְרוּעָה, וְדָא תְּבַר לָהּ בְּשִׁבְרִים, וְדָא בִּינוּנֵי בְּקָלִיָּה, שְׁלִשְׁלָאָה
דְּתַקִּיעָה וּשְׁבָרִים, לֹא אַרְיָךְ וְלֹא קֶצֶר, מָאן דְּאִיהוּ בְּדִיוקְנָא דְּאֵת יו"ד
אִיהוּ קוּל דְּמָמָה זְקָה, וְדָא מְדָה לְכָל אַבְרִין דְּאַנְפִּין לְעִילָא, מִתְתַּא
לְעִילָא, אִיהוּ מְדָה לְכָל סְפִירָה וּסְפִירָה מְעַשֵּׂר סְפִירָאן, וּבֵה סְלִיקַת כָּל
סְפִירָה לְעֶשְׂרֵת אֲלָפִים רַבִּי רַבְבוּת, וְי' שְׁעוּרִיָּה בְּכָל סְפִירָה וּסְפִירָה שְׁשֵׁת
אֲלָפִים רַבִּי רַבְבוּת, ה' ה' אִינוּן מְהֵלֵךְ בְּכָל סְפִירָה וּסְפִירָה ה' אֲלָפִים
רַבִּי רַבְבוּת, מְעִילָא לְתַתָּא, וּמִתְתַּא לְעִילָא.

שְׂרַטוּטִין עֲקִימִין דְּלָאו אִינוּן רְשִׁימִין בְּאַרְחַ מִישֵׁר, אִינוּן רְשִׁימִין דְּנַחֲשׁ
עֲקֻלְתוֹן, דְּשְׂרַטוּטִין פְּשִׁלְשִׁלָּאָה פְּגוּוּנָא דָא $\text{VV} \text{MM}$ (אִינוּן
מְהֵלֵךְ דְּנִגְוִין דִּימָא), (נ"א מְהֵלֵךְ דְּלַחוּן בְּנִגְוִין בִּימָא), דְּאִינוּן פְּגוּוּנָא דְּתַלְמִידֵי חֲכָמִים
דְּמִתְרַבִּין בִּימָא, וְאִינוּן רִזָּא דְּתְרוּעָה, X וּשְׁלִשְׁלַת וְהָכִי מְהֵלֵךְ דְּנוּנָא
פְּגוּוּנָא דְּתְרוּעָה, וְאִינוּן דְּרַג"א לְתַתָּא, שְׁלִשְׁלַת לְעִילָא, פְּגוּוּנָא דְּקְדוּשָׁה
הָכִי אִינוּן רְשִׁימִין מְסֻטְרָא דְּמִסְאַבוּ, דְּהָכִי אִוקְמוּהּ מְאִרֵי מִתְנִיתִין (קִהֲלַת
ד' ז' לְעַמַּת זֶה עֲשֵׂה הָאֱלֹהִים).

שְׂרַטוּטִין אִינוּן פְּגוּוּנָא דְּלוּלָב, דְּאֵתְמַר בֵּיהּ נִפְרָצוּ עֲלֵיוּ פְּסוּל, הָכִי
שְׂרַטוּטִין דְּאִית בְּהוּ פְּרִידוּ וּפְרִיצוּ, דָּא אַחְזִי בְּגִלְגוּלָא דִּילִיָּה
קָדָם דְּאֵתְנָא לְעֻלְמָא, דְּהוּהּ מְקַצֵּץ בְּנִטְעוּת וְעֵבִיד פְּרוּדָא בְּאִילָנָא דְּחִי,
בְּאַתְר דְּאֵתְגִזְרַת נִשְׁמַתִּיה, וּבְמֵאֵי אֲשַׁתְּמוּדְע, אֲלֵא שְׂרַטוּטִין דְּאִינוּן אַרְיָכִין
פְּגוּוּנָא דָא - (נ"א) — לִית בְּהוּ פְּסֻק שְׁלָמִין אִינוּן, הָאֵי בַר נֶשׁ לֹא אַכְחִישׁ
דִּיוקְנִיָּה, וְלֹא עֵבִד פְּרוּדָא בְּאִילָנָא דְּחִי.

וְאִם אִית בְּהוּ פְּסֻק פְּגוּוּנָא דָא - - (נ"א) — הָאֵי בַר נֶשׁ אַכְחִישׁ דִּיוקְנִיָּה,
וְעֵבִד פְּגָם וּמוּם, וּבִהֲהוּא פְּגָם שְׂרִיא מוּם, כְּפוּם מוּם דְּסִיְהָרָא,
פְּרִיץ אִיהוּ, מִצַּח אֲשֶׁה זֹנָה (יִרְמִיָּה ג' ג'), שְׂרִיא בֵּיהּ פְּרִיצוּ בְּמִצַּחוּ, מִהֲהוּא
אַתְר אִיהוּ פְּגָם, וְצָרִיךְ לְכַסָּאָה מִצַּחוּ דְּלָא יִתְגַּלִּי עֲרִיזִתִּיה לְמֵאִרֵי דְּדִינָא,
וְאִם חִזֵּר בְּתִיּוּבְתָא, יְהֵא פְּגִימוּ דִּילִיָּה נְחִית לְתַתָּא, לְקַבֵּל בֵּה עֲנִשָּׂא, וְאִם
לָאו אִיהוּ חִזֵּר בְּתִיּוּבְתָא, מְסַתְּלַקַת לְעִילָא לְתַבְעָא לִיָּה דִינָא בְּעֻלְמָא
דְּאֵתִי, בִּהֲהוּא אַתְר דְּפְגָם, עֲלִיָּה אֵתְמַר (שְׁמוֹת כ"א טו) מְעַם מְזַבְּחֵי תִקְחֻנּוּ
לְמוֹת, וְלֹא לְמַגְנָא אֲמָרוּ קְדָמָאִין, בְּמִקּוּם שְׂאֲמָרוּ לְהֶאָרִיךְ אִינוּ רְשָׁאֵי
לְקַצֵּר, לְקַצֵּר אִינוּ רְשָׁאֵי לְהֶאָרִיךְ, דְּלֹא יַכְחִישׁ דִּיוקְנִיָּה וְיַעֲבִיד (ד' קכז
ר"ד) פְּרִיצוּ בְּדִיוקְנָא דְּלְעִילָא.

בְּאוּרִייתָא דְּלְעִילָא מָאן דְּרָשִׁים וְצִייר אֲלִין שְׂרַטוּטִין, אִיהוּ אֲמוֹן מוּפְלָא
וּמְכוּסָה, מָאן דְּאֵסְתַּפֵּל בְּשְׁפוּלֵי מִשְׁכָּנָא, אֲשַׁתְּמוּדְע בְּאֲלִין
רְשִׁימִין וְצִיּוּרִין, דְּאֵתְמַר בְּהוּן (תְּהִלִּים קִלֵּט טו) רַקְמַתִּי בְּתַחְתִּיּוֹת אֶרֶץ, צִיּוּרָא

דְּאַרְבַּע שְׁרֻטוּטִין אֲלִין, אִינוּן אַרְיָה שׁוּר נֶשֶׁר אָדָם, בְּכֻלְהוּ אַרְבַּע רְשִׁימִין,
הָדָא הוּא דְכְּתִיב (יחזקאל א י) וּפְנֵי אַרְיָה אֶל הַיָּמִין לְאַרְבַּעְתֶּם, וְדָא מִיכָא"ל
שׁוּר הַחֹסֶד לִימִינָא, וּפְנֵי שׁוּר מֵהַשְּׂמַאל לְאַרְבַּעְתָּן, דָּא גְבַרְיָא"ל שׁוּר
הַגְּבוּרָה, וּפְנֵי נֶשֶׁר לְאַרְבַּעְתָּן דָּא נּוּרְיָא"ל (נ"א אורי"ל) שׁוּר שְׁלוֹם עֲמוּדָא
דְּאַמְצְעִיתָא, וּדְמוּת פְּנִיָּהּם פְּנֵי אָדָם, רְפָא"ל שׁוּר שְׁכִינְתָא, דְּתַמְנָן פָּאָר,
דְּאַתְמַר בֵּיה (יחזקאל כד יז) פְּאָרְךָ חֲבוּשׁ עָלֶיךָ.

מָאן דְּלָא אֶתְחַזְיִין שְׁרֻטוּטִין בֵּיה, לִית לִיה דִּיּוֹקְנָא כְּלָל לְעֵילָא, זְכוּתִיה
נְחִית לְתַתָּא, עָלִיה אֶתְמַר (תהלים סט כט) יִמְחוּ מִסֵּפֶר חַיִּים, אֲלָא אִם
תָּב בְּתִיּוּבְתָא, דְּדָא אֶשְׁתַּפַּח דְּלִית לִיה בְּמָה דִּיּוּתִי בְּגִלְגּוּלָא, מָאן
דְּשְׁרֻטוּטִין דִּילִיה רְכִיבִין פְּגוּנָא דָּא // (נ"א יא) דָּא אַחְזִי דְקָא אֶתְיָא
בְּגִלְגּוּלָא חָדָא, וְאִם תְּרִין שְׁרֻטוּטִין מוּרְפְּכִין פְּגוּנָא דָּא >> (נ"א =), אַחְזִי
תְּרִין גְּלַגּוּלִין, וְאִם תְּלַת שְׁרֻטוּטִין בְּמַצְחִיה מוּרְפְּכִין, הָא אֲשָׁלִים (איוב לג
כט) הֵן כָּל אֵלֶּה יַפְעֵל א"ל פְּעַמִּים שְׁלֹשׁ עִם גְּבַר, וְאִם לִית לִיה שְׁרֻטוּטִין
בְּמַצְחִיה, וְאִית שְׁרֻטוּטִין עַל קְרִיצִין דְּעֵינִין, דָּא אַחְזִי עַל אַרְבַּעָה לָא
אֲשִׁיבֵנו (עמוס ב א).

שְׁרֻטוּטִין אִינוּן בְּאַתְנוּן דְּאִינוּן יְהו"ה, צִיּוּרִין בְּנִקּוּדִין דְּאִינוּן יו"ד ה"י
וּא"ו ה"י, וְצִיּוּרִין אִינוּן בְּעֵינִין בְּאוּדְנִין בְּאַנְפִּין בְּנוֹקְבִין
דְּחוּטְמָא בְּפוּמָא, קַמ"ץ שְׁרֻטוּט וְצִיּוּר, שְׁרֻטוּט לְעֵילָא וְנִקּוּדָה לְתַתָּא,
דָּא אַחְזִי עַל גְּלַגּוּלָא קְדָמָא, דְּקָא נְחִית לְתַתָּא.

נִיצוּץ אִיהוּ חֲזִיה תַּחוּת רְקִיעַ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (יחזקאל א כב) וּדְמוּת עַל רֵאשִׁי
הַחֲזִיה רְקִיעַ, רְקִיעַ וּדְאִי עַל רֵישָׁא דְחֲזִיה, אִיהוּ קַמ"ץ, נִיצוּץ חֲזִיה,
רְקִיעַ לְעֵילָא מִינֵה, נִיצוּץ אִיהוּ י' סְלִיק בְּאֵת ו' דְּאִיהוּ רְקִיעַ, שֵׁית זְמַנִּין
עֶשֶׂר וְאַתְעִבִידָת ס, וּבֵיה (תהלים קמה יד) סוּמָה יְהו"ה לְכָל הַנוֹפְלִים, וְחֲזִיה אִיהוּ
סְמָה (נ"א איהו י' סמוך) לְרְקִיעַ.

רְקִיעַ עִם נִיצוּץ אִיהוּ גְּלַגּוּל, רְקִיעַ בְּלָא נִיצוּץ אִיהוּ גְּלַגּל, פְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ
גְּלַגּל הוּא שְׁחֹזֵר בְּעוֹלָם, דְּאַחְזִיר לְעֵלְמָא, וְדָא פְתַח, וְלָא אִית
לִיה הֶרְפָּכָה בְּגִלְגּוּל, דְּלִית לִיה חֲזִיה דְּרְכִיב עָלֶה, וְדָא שְׂרִבִּיט הַפְּכָב,
דְּאַתְמַר בֵּיה (במדבר כד יז) דְּרָף פְּכָב מֵיַעֲקֹב, דְּרָף בֵּין שְׁתֵּי חֵיוֹת דְּאִינוּן צִר"י,
וְאַתְעִבִיד וַיִּצֹר, וּבְהוּן קָא אֶתְיָא בְּתִרִין גְּלַגּוּלִין, וְדָא אָדָם דִּיּוּצִירָה,
דְּקַמ"ץ אִיהוּ אָדָם דְּפִרְיָא, וְכֵד אֶתָּא בְּתַלַּת גְּלַגּוּלִין דְּאִינוּן סְגוּ"ל,
אַתְעִבִיד שְׁלֹש"ת מְשׁוּלֵשׁ בְּהוּן, וְדָא אָדָם דְּעֵשָׂה.

וְהָבִי אִיהוּ שְׂרִבִּיט דְּכָכָב, פֵּד אִיהוּ עוּבֵר בֵּין שְׁתֵּי אוּפְנִים דְּאִינוּן שְׁב"א,
אַתְעִבִיד שׁוּר"ק, דְּרַג"א, וְאִינוּן שְׁלֹש"ת לְעֵילָא, בְּסְגוּ"ל,

בְּסִגּוּלַת־א, דְּרִגָּא לְתַתָּא בְּשׁוּר־ק, שְׁבָא צְרִי, חֲלָם פִּד אֶסְתְּלִיק
בְּצָרִי אֲתַעְבִּיד סִגּוּלַת־א, חֲרָק דְּנַחְתָּא בְּצָרִי אֲתַעְבִּיד סִגּוּל, וְכֵד
עָאל בְּשָׁבָא אֲתַעְבִּיד שׁוּר־ק, וְכֵלָא נִקְדָּה חֲדָא, חֲלָם אִיהוּ לְעִילָא
בְּסִגּוּלַת־א, חֲרָק אִיהוּ לְתַתָּא בְּסִגּוּל, שׁוּרִק אִיהוּ בְּאֲמַצְעִיתָא פְּגוּוּנָא
דָּא ו, הֵן פֶּל אֵלֶּה יַפְעֵל אֲל פְּעַמִּים שְׁלֹשׁ עִם גָּבֵר (איוב לב ט).

אֲחִזִּי גִלְגּוּלָא קַדְמָאָה יְהוּ"ה, אֲחִזִּי גִלְגּוּלָא תַנְיָנָא יְהוּ"ה (נ"א וי"ה)
וי"ה), אֲחִזִּי גִלְגּוּלָא תְלִיתָאָה יוֹ הוּ וְיֹ הוּ, (נ"א אֲתַגְלִיא וְאֲחִזִּי גִלְגּוּלָא קַדְמָאָה
יהו"ה גִּלְגּוּלָא תַנְיָנָא תְלִתִּי י' י'), הֲרַפְּבָה דְכֻלְהוּ תְלַת אֲדַנִּי, וְרָזָא דָּא י' י' י',
חֲלָם חֲרָק שׁוּר־ק, תְּלַת יוּדִיָן, אָמוֹן מוּפְלָא אָמוֹן נִסְתָּר אָמוֹן מְכוּסָה,
דְּאֲתַרְמִזּוּ בְּהַאי שְׁמָא יו"ד ה"י וּא"ו ה"י, אָמוֹן מוּפְלָא דְאֲשַׁתְּמוּדַע
בְּכֻלְהוּ, חֵד שְׁרִיא בְּנַפְשׁ הַזְכּוּרֹן, וְתַנְיָנָא בְּנַפְשׁ הַמַּחְשְׁבָה, וְתְלִיתָאָה בְּנַפְשׁ
הַמְצוּיִיר, דְּאִינוּן תְּלַת מוֹחִין י' י' י', רִיחָטָא (דף קכז ע"ב) דְּסַחֲרִיר לֹוֹן פְּגוּוּנָא
דָּא ☉ אִיהִי קְרַקְפָּתָא דְתַפְלִין, שְׁרִטוּטִין פְּגוּוּנָא דָּא יְהוּ"ה, יְהוּ"ה בְּהוֹן
מְלֻךְ הָא הִכָּא שְׁרִטוּטִין דְּמַצְחָא. עֵינִין, בְּהוֹן וְאַתָּה תַחֲזֶה מִפְּלֵ הַעֵם,
אֲנָשִׁי חֵיל פְּגוּוֹן חַוּוֹר יִרְאִי אֱלֹהִים פְּגוּוֹן סוּמַק, אֲנָשִׁי אָמַת פְּגוּוֹן יִרוֹק,
שׁוֹנְאִי בְּצַע בְּבַת עֵין דְּאִיהִי אוֹכְמָא, וְדָא רָזָא דְשַׁבַּת, שׁ תְּלַת עֲנַפֵּי תְלַת
גְּוִוִּין דְּעֵינָא, בִּת דְשַׁבַּת דָּא בַת עֵין, וְעֵלְיֵיהּ אֲתַמַּר (שְׁמוֹת לֹא טו) וְשְׁמָרוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת הַשַּׁבַּת וְגוּמַר, וְהָא אוֹקְמוּהוּ דְאִינוּן תְּרִין שַׁבְּתוֹת, אִימָא
עֲלָאָה בְּתַלַּת דְּרִגִין, וְאִימָא תַתָּאָה בְּתַלַּת דְּרִגִין, עַמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא פְּלִיל
שִׁית סְטָרִין דְּאִינוּן שִׁית דְּרִגִין, עֵינִין דְּמִסְתַּפְּלִין בְּאַרְחַ מִיִּשְׂרָאֵל בְּחוּרוֹ,
אֵלִין אִינוּן עֵינִין דְּרַחֲמִינוּ, וּבְהוֹן שְׁכִינְתָּא אִיהִי יָפָה פְּלֻכְנָה דְלִית בְּה
פְּגִימוֹ, דְּאֲתַמַּר בְּה (שִׁיר א טו) הִנֵּה יָפָה רַעֲיָתִי הִנֵּה יָפָה עֵינֶיךָ יוֹנִים.

וְאִית עֵינִין דְּהֵהוּא חוּזָא אִיהוּ כְּרוּךְ בְּהוֹן, נַחֲשׁ הַקְדָּמוֹנִי, וְלֹאוּ מִסְתַּפְּלִין
בְּאַרְחַ מִיִּשְׂרָאֵל, בְּכָל מַה דְּאֲסַתְּפַל אֲתַלְטִיא. עֵינָא אִיהוּ פְּגֻלָּל, גְּוִוִּין
חַוּוֹר פְּגוּוּנָא דִימָא דְאֶסְחָר פֶּל עֲלָמָא, וְתַנְיָנָא פְּגוּוּנָא דְאַרְעָא, תְּלִיתָאָה
פְּגוּוּנָא דְאַרְעָא דִישְׂרָאֵל, נִקְוֵדָה זְעִירָא דְבַת עֵין אִיהִי פְּגוּוּנָא דְצִוּוֹן,
דְּאִיהִי נִקְוֵדָה דְעֲלָמָא דְמַתְפָּן הוֹשַׁתַּת עֲלָמָא.

וְאִית בְּרַשׁ דְּגוּוֹן דִּילִיָּה תְכֻלַּת דְּאִיהוּ דוּמָה לְרַקִּיעַ, פְּמָה דְאוֹקְמוּהּ
מְאַרִי מִתְנִיתִין תְכֻלַּת דוּמָה לִים, וְיָם דוּמָה לְרַקִּיעַ, וְרַקִּיעַ דוּמָה
לְפִסָּא הַכְּבוֹד. וְתַלַּת גְּוִוִּין אִינוּן בְּעֵינָא חַוּוֹר אוֹכְמָא תְכֻלַּת, לְקַבֵּל אֵשׁ
דְּלֹאוּ אִיהוּ שׁוּרָף, וְאֵשׁ דְּאִיהוּ שׁוּרָף וְלֹא אָכִיל, תְּלִיתָאָה דְאִיהוּ תְכֻלַּת
לְקַבֵּל אֵשׁ דְּאִיהוּ שׁוּרָף וְאָכִיל, רַבִּיעָאָה לְבַת אֵשׁ וְדָא שְׁכִינְתָּא בַת עֵין,
וְעֲלָה אֲתַמַּר (שְׁמוֹת ג ב) וַיִּרָא מִלְּאַף יְהוּ"ה אֵלָיו בְּלַפַּת אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסֶּהַר דָּא

בת עין, ויִרא וְהִנֵּה הַסֵּנֶה בּוֹעֵר בְּאֵשׁ דָּא גְוּוֹן דְּעַל בֵּת עַיִן דְּאִיהוּ גְוּוֹן
תַּנְיִנָא, וְהַסֵּנֶה אֵינְנו אֶפְל גְוּוֹן תְּלִיתָא, וַיֹּאמֶר מִשֶּׁה אַסְרָה נָא וְאַרְאֶה
וְגוֹמֵר (שם ג) גְוּוֹן חַוּוֹר דְּשַׂרְגָא עֲלָא, וּבְתַלְת גְוּוֹנִין אֵלִין אֲתֶאְחַדְת (ג"א
אתחברת) בֵּת עַיִן דְּאִיהִי שְׂכִינְתָא.

וְבַהוֹן סְלָקא בְּתַלְת צְלוֹתִין קָדָם יְהו"ה, הִדָּא הוּא דְכְתִיב (ויקרא ו ב) זֹאת
תּוֹרַת הָעוֹלָה וְגוֹמֵר, זֹאת תּוֹרַת דָּא בֵּת עַיִן שְׂכִינְתָא דְסְלָקא בְּתַלְת
אַבְהֵן דְתַקִּינוּ תְּלַת צְלוֹתִין, וּבְגִין דָּא זֹאת תּוֹרַת הָעוֹלָה וְגוֹמֵר, זֹאת תּוֹרַת
הָעוֹלָה בִּימֵינָא דְאִיהוּ אֵשׁ דְּלֹא שׁוֹרֶף, דְתַמֵּן חֲכֵמָה דְאִיהוּ מְבוּעָא דְמֵיא,
דְאֲתַמֵּר בֵּיה הַרוּצָה לְהַחֲפִים יַדְרִים, דְתַשֵּׁשׁ חִילָא דְאַשָּׂא, דְאִיהוּ גְוּוֹן
חַוּוֹר דְשַׂרְגָא דְלֹא יְהֵא שׁוֹרֶף, וּנְקוּדָה דִּילָהּ קַמ"ץ, דְאֲתַמֵּר בֵּיה וְקַמֵּץ
הַכֹּהֵן (ויקרא ה יב), וְכַהֲנָא אִיהוּ לִימֵינָא, קַמ"ץ נְקוּדָה דָּאת י' מַסְטְרָא דִימֵינָא
לֹא אֲתַחֲיִיב נְקוּדָה אַחְרָא.

הוּא הָעוֹלָה גְוּוֹן תַּנְיִנָא דְאֲתֶאְחִיד בְּצְלוֹתָא דְמִנְחָה, בֵּיה סְלָקא בְּרַתָּא
לְגַבֵּי שְׂמָאלָא דְתַמֵּן ה' עֲלָא, וּבַה הַרוּצָה לְהַעֲשִׁיר וְצִפּוֹן, וּבְגִין
דְאֲתַתָּא מִתַּמֵּן, אָמְרוּ מְאָרִי מִתְנִיתִין אוֹקִירוּ נְשִׁיכוּ כִּי הִיכִי דְתַתְּעַתְרוּן,
בְּגִין דְמַצְפוֹן אֵינוֹן, (איוב לו כב) וּמַצְפוֹן זָהָב יֵאֲתָה, וּנְקוּדָה דְאִיהוּ מַחֲיִיבָא
לָאֵת ה' מַסְטְרָא דְשְׂמָאלָא שְׁב"א, וְעֲלִיָּה אֲתַמֵּר (ישעיה סו טז) כִּי בֹא"שׁ יְהו"ה
נְשַׁפֵּט, עַל מוֹקְדָה עַל הַמִּזְבֵּחַ פֶּל הַלִּילָה עַד הַבֶּקֶר (ויקרא ו ב) דָּא גְוּוֹן
תְּכַלַּת, דְאִיהוּ אַחִיד בְּצְלוֹתָא דְעֶרְבִית, וּבֵיה סְלָקא שְׂכִינְתָא לְגַבֵּי עַמּוּדָא
דְאֲמַצְעִיתָא, וּצְלוֹתָא דְעֶרְבִית לְקַבֵּל אַמּוּרִין וּפְדָרִין דְמִתְאֲכַלִּין פֶּל הַלִּילָה,
וּבְגִין דָּא תְּכַלַּת דּוּמָה לְרַקִיעַ, דְאֲתַמֵּר (בראשית א ו) יְהִי רַקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם,
דְאֲפְרִישׁ מַחְלוֹקַת בֵּין יְמִינָא וּשְׂמָאלָא, וּנְקוּדָה דְרַקִיעַ חַל"ם, וּמָאן רַקִיעַ
דָּא ו' דְאִיהוּ כְּגוּוֹנָא דָּא רַקִיעַ, וְהֵהוּא נִיצוּץ חַל"ם עֲלִיה, וְהֵאֵי נְקוּדָה
אִיהִי מַחֲיִיבַת לָאֵת ו', וְרָזָא דְנְקוּדָה יְהוּה, וְרָזָא דְמִלָּה רַק בְּאַבּוּתִיד
חַש"ק יְהו"ה, (דברים י טו) כִּי בִי חַש"ק וְאַפְלֹטָהוּ (תהלים צד יד), כִּי בִי רָזָא
דְשָׂמָא דְאַרְבְּעִין וַתְרִין, כִּי בִי יִרְבוּ יַמֵּיה וְגוֹמֵר (משלי ט יא).

וְאִית מָאן דְאִיהוּ מְפָרֵשׁ אֵלִין (דף קכו ע"א) תְּלַת גְוּוֹנִין בְּרַקִיעַ, דְאֵינוֹן
חַוּוֹר וְאוּכְם וְתְכַלַּת, חַד חַוּוֹר לְעִילָא מִן שַׂרְגָא, וְחַד תְּכַלַּת לְתַתָּא,
אוּכְם בְּאֲמַצְעִיתָא אֲפְרִישׁ בְּתַרוּיָהוּ, וְלֹא אֲשַׁתְמוּדְעוּ בְּקִדְרוּתָא דִּילִיה,
וְרָזָא דָּא מְאָרִי מִתְנִיתִין אוֹקְמוּהוּ כְּגוּוֹנָא דָּא, מְאִימְתִי קוּרִין אֵת שְׁמַע
בְּשַׁחֲרִית, כְּדִי שִׁפִּיר בֵּין תְּכַלַּת לְלָבָן, מִיַּד דְאֲתַעֲבֵר קִדְרוּתָא דְשְׂמֵיא,
דְאֲתַמֵּר בַּה (ישעיה ג) אֲלֹכֵישׁ שְׁמַיִם קִדְרוּת, מִיַּד נְהִיר שְׂמֵיא וְאֲשַׁתְמוּדְע
אִיהוּ בֵּין תְּכַלַּת לְלָבָן, וְאֲשַׁתְמוּדְע הַכָּא תְּכַלַּת מַסְטְרָא דְשְׂמָאלָא, לָבָן

מסֻטְרָא דִּימִינָא, עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא אַחִיד בְּתְרוּיָהּ, וּבִיה קוֹרִין קְרִיאַת שְׁמַע בְּשַׁחְרִית, דְּאִיהִי שְׁכִינְתָא בַת עֵינַן.

וְהִבִּי קְרִיאַת שְׁמַע דְּעֲרַבִית צְרִיכִין לִיַּחְדָּא לָהּ בְּעֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, כְּמָה דְתַקִּינוּ מְאָרִי מִתְנִיתִין, לְקִרּוֹת קְרִיאַת שְׁמַע בְּפִכְכִּים דְּאִינוּן בֵּינוּנִים (בְּנוּיִים), דְּהִכִּי אוּקְמוּהוּ, לֹא מִן הַפִּכְכִּים הַנִּרְאִים בַּיּוֹם, וְלֹא מִן הַפִּכְכִּים הַנִּרְאִים בְּלֵילָה, אֶלֶּא מִן הַבֵּינוּנִים, דְּאִינוּן מִסְטְרָא דְעֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, הָא הֵכָא תִּלְת גְּוֹנִין בְּשַׂרְגָּא, שְׁכִינְתָא נֵר דְּאִתְאַחַדַּת בְּהוּן, (משלי ו כב) כִּי נֵר מְצוּה וְתוֹרָה אוֹר, אוֹר דָּא אוֹרִייתָא דְבִכְתָּב, דְּאִיהִי נְשֻׁמַּת אָדָם, דְּנִהֲרִית עַל נֵר, עַל תְּרוּיָהּ אֲתָמֵר, (בראשית א טז) אֵת הַמְּאוֹר הַגָּדוֹל לְמַמְשַׁלַּת הַיּוֹם, וְאֵת הַמְּאוֹר הַקָּטָן לְמַמְשַׁלַּת הַלַּיְלָה.

גְּוֹן תְּוֹר בִּיה א"ל מְלֻךְ יוֹשֵׁב עַל כְּסֵא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג בְּחִסְדֵיּוֹת, גְּוֹן תְּכִלַּת פְּרִסְיָא דְדִין, דְּאִינוּן אִימָא עֲלָאָה אִימָא תְּתָאָה, אַהִי"ה אַדְנִ"י, מְלֻךְ דְּאַחִיד בְּתְרוּיָהּ יְהו"ה יְהו"ה, עֲלִיָּה אֲתָמֵר (משלי ל ד) מַה שָּׁמוּ וּמַה שָּׁם בְּנוּ כִּי תִדַע, וְאִינוּן חֲכָמָה וְעֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, מִסְטְרָא דְדִין אָמֵר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲנִי אֲמִית (דברים לב לט), וּמִסְטְרָא דְכְּרִסְיָא דְרַחֲמֵי אָמֵר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאַחִיָּה, וּבְגִין דָּא תְּלִמִּדֵי חֲכָמִים כַּד הוּוּ מְסַתְּפְלִין בְּגִין תְּכִלַּת דְּעִינָא הוּוּ מְעַנִּישִׁין בִּיה, כְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ מְאָרִי מִתְנִיתִין, בְּכָל מְקוֹם שְׁנַתְנוּ חֲכָמִים עֵינֵיהֶם אוּ מִיָּתָה אוּ עוֹנֵי.

דְּבַגְוֹן תְּוֹר מִתְלַבֵּשׁ א"ל מִן מִיכָא"ל שֵׁר הַחֶסֶד, וּתְחוּתִיה נְחֵשׁ, וּפּוֹרֶץ גָּדֵר יִשְׁכְּנוּ נְחֵשׁ, בְּגִין סוּמַק אֲתִלְבֵּשׁ גְּבִרְיָא"ל שֵׁר הַגְּבוּרָה, וּתְחוּתִיה שֶׁרָף, בְּגִין יְרוּק אֲתִלְבֵּשׁ אוֹרִיא"ל נוֹרִיא"ל שֵׁר שְׁלוֹם, וּתְחוּתִיה עֲקָרָב, בְּגִין אוּכַם אֲתִלְבֵּשׁ רְפָא"ל שֵׁר דְּשְׁכִינְתָא, וּתְחוּתִיה צְמָאוּן.

וּבְכָל אֲתֵר דְּהוּוּ מְסַתְּפְלִין בְּגִין תְּוֹר הוּוּ מַחֲזִי, וּבְזִמְנָא דְאַסְתַּלַּק יְהו"ה מִכְּרִסְיָא דְדִין וּמִכְּרִסְיָא דְרַחֲמֵי, לִית תְּמֹן עוֹנֵשָׁא וְלֹא אַגְרָא, וּבְגִין דְּיְהו"ה אֲסְתַּלַּק בְּמִזְלָא קְדִישָׁא עֲלָאָה דְּאִיהוּ פִּתְר עֲלָאָה, בְּהוּוּ זִמְנָא בְּנִי חַיִּי וּמְזוּנֵי לָאוּ בְּזִכּוּתָא תְּלִיא מְלִתָּא, אֶלֶּא בְּמִזְלָא תְּלִיא מְלִתָּא, וּבְהוּוּ זִמְנָא הַכֹּל תְּלוּי בְּמִזְלֵי וְאַפִּילוּ סִפְר תוֹרָה בְּהִיכָל, מַה דְּהוּוּ קְרוֹב יְהו"ה לְכָל קוֹרְאֵיו, בְּהוּוּ זִמְנָא אֲתָמֵר בִּיה (קהלת ז כד) רַחוּק מַה שְּׁהִיָּה, וְעַמֵּק עַמֵּק מִי יִמְצְאוּנוּ, לִית מְאֵן דְּאַשִּׁיג לִיָּה אֶלֶּא בְּחֲכָמָה וּבְבִינָה, וּבְגִין דָּא כַּד אֲסְתַּלַּק לְהוּוּ אֲתֵר לֹא מְשִׁיגִין לִיָּה בְּכָל סְפִירָן, אֶלֶּא בְּחֲכָמָה וּבְבִינָה, דְּאִינוּן י"ם י' חֲכָמָה מ' בִּינָה, וּבְגִין דָּא רַחוּק מַה שְּׁהִיָּה, וְעַמֵּק עַמֵּק מ"י יִמְצְאוּנוּ, וְרָזָא דְּמִלָּה (מלכים א ה כט) קְרוֹבִים אֵל יְהו"ה אֵלֵהֵינוּ. וְכִּי אֲסְתַּלַּק דוֹד בְּרוּחָא דְּקוּדְשָׁא, וְחָזָא דְּאַסְתַּלַּק לְאַי"ן בְּגְלוּתָא בְּתִרְאָה,

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מוזרה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. ובפרפת משה רבינו מהימנא בתגלה במהרה הדין, ה' בדרך נחוננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדין (עיון פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנֵן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעַסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאְלָה וְסְלִיחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגַן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלֵינוּ. וְיַחּוּם וְיַחְמוֹל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כַּנְפָּיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקֵהוּ. וְיַצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וְיִשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וְיִלְוֶה אֵלָיו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עִמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שִׁקֵּר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלַּל: תְּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בְּשָׂעִרִים
מְעֻשִׂיָּה: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנָהּ בְּגַן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְּלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וְיַחְמוֹל עָלֶיהָ. וְיִלְוֶה אֵלֶיהָ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתבי, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתבי, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתבי, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתבי, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתבי, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתבי, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

ספר מזכרי הרבנים כהלכתה

חלק א

והוא מדריך ומורה דרך למזכרי הרבנים להרבות כבוד שמים

תוכן הספר ומהותו:

- ◆ גודל החובה על כל אחד ואחד מישראל לזכות הרבנים ולאהב את השי"ת על הבריות כדרכי אבה"ק ז"ע.
- ◆ חובת האדם להקדיש מזמונו למען זיכוי הרבנים, גודל תשלום התמורה בזמן על זה, ושאר זכויות.
- ◆ מעלת מזכה הרבנים על ידי חיבור ספרים בהדרגת העם בתורה ובהלכה.
- ◆ המעלות הנשגבות שזוכים על ידי השפעה על הזולת בהשבת לב בנים לאביהם שבשמים.
- ◆ השכר הגדול שזוכים על ידי כך בזה, וביותר בבא.
- ◆ המדריגות הגדולות והנפלאות שמגיע אליהם המזכה הרבנים כהלכה.
- ◆ דרכי פרנסי ומנהיגי הציבור בהנהגת הציבור איך יהיו, שחרם ועונשם.
- ◆ ליקוט גדול ונפלא מאוד מש"ס בבלי וירושלמי, תו"כ, ספרי ספרא, מדרשים, ילקוט וזוה"ק, ראשונים ואחרונים, רמב"ם, שו"ע ופוסקים, וספרי שו"ת, מפרשי התורה, ספרי יראים ומסור חסידות ועוד.

הספר הזה יצא לאור לראשונה בתוך ספר שכר ועונש (כרך ג' וד') בכ-255000 עותקים, וכבושם הזה עדיין לא נראה, מאיר עינים, ומעט מן האור ידחה הרבה מן החושך אשר יכסה ארץ, ובעזה"ל יעורר את לבות בני ישראל מתרדמתם, ויביא תועלת רבה לעם ישראל, יען כי רבתה בה ההזנחה, ובוודאי שהמעייין בספר לבו יתעורר להתחזק ולהתאמץ ביתר שאת וביתר עז, לעורר את הזולת לתשובה, ולבבו יבין ושב ורפא לו, ויפעל בכל כוחו ואונו לזכות את הרבנים.

ועתה יוצא לאור מחדש בהוצאה שלישית ט"ו בשבט תשע"א

בית שמש תובב"א